

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/484/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814207501
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7814207501.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a sudcov JUDr. Miroslava Sogu a JUDr. Dany Bystrianskej vo veci žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, proti žalovanému Q. K., N. XX, o zaplatenie 1.384,19 eur istiny s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 10C/264/2014-33 z 20.3.2015 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi 585,35 eur istiny a 9 % ročný úrok z omeškania od 3.3.2012 do 15.8.2012 zo sumy 805,35 eur, 9 % ročný úrok z omeškania od 16.8.2012 do 13.9.2012 zo sumy 735,35 eur, 9 % ročný úrok z omeškania od 14.9.2012 do 16.10.2012 zo sumy 635,35 eur, 9 % ročný úrok z omeškania od 17.10.2012 do zaplatenia zo sumy 585,35 eur, všetko v mesačných splátkach po 30,00 eur počnúc od mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť, vždy do konca toho ktorého mesiaca, až do úplného zaplatenia v poradí: istina, úroky, pod hrozbou straty výhody splátok, nezaplatením ktorejkoľvek splátky, v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol a nepriznal žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov tohto konania.

V odôvodnení, o.i., uviedol, že sa v konaní oboznámil s listinnými dôkazmi a zistil nasledovné:

Z Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky, uzavretej dňa XX.XX.XXXX, vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške kreditného limitu (úverového rámca) 710,00 eur, ktorý mal žalovaný splatiť mesačnými splátkami vo výške 4 % z dlžnej čiastky s termínom splatnosti mesačnej splátky vždy k 20. dňu v mesiaci, s ročnou úrokovou sadzbou vo výške 26,28 % a priemernou hodnotou úrokovej miery pre kreditné karty 19,38 %. Z Výpisu čerpania, splátok a úhrad k Úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že žalovaný v období od 04.09.2009 do 13.05.2011 prostredníctvom kreditnej karty čerpal úver v celkovej výške 1.697,83 eur, pričom žalobcovi mesačnými splátkami v období od 21.10.2009 do 16.10.2012 uhradil celkovo sumu 1.112,48 eur, pričom k úhrade sumy vo výške 220,00 eur došlo až po zosplatnení. Ďalej zo splátkového kalendára vyplýva, že k 27.02.2012 došlo k zosplatneniu istiny. Dňa 15.08.2012 došlo k dopočtu ohľadom úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.604,19 eur za obdobie od 13.03.2012 do 15.08.2012 vo výške 61,31 eur, zo sumy 1.534,19 eur za obdobie od 16.08.2012 do 13.09.2012 vo výške 10,58 eur, zo sumy 1.434,19 eur za obdobie od 14.09.2012 do 16.10.2012 vo výške 11,32 eur a zo sumy 1.384,19 eur za obdobie od 17.10.2012 do 21.07.2014 vo výške 219,12 eur. Podľa predloženého Výpisu čerpania, splátok a úhrad pohľadávka žalobcu vo výške 1.656,52 eur pozostávala ku dňu spísania žaloby z istiny vo výške 1.322,42 eur, úrokov vo výške 28,68 eur, poplatku za výpis z účtu vo výške 1,63 eur, zmluvných pokút

vo výške 4,87 eur, úroku za hotovostné transakcie vo výške 26,59 eur a vo výške 302,33 eur z úroku z omeškania. Z listu zo dňa 27.02.2012 vyplýva, že v dôsledku omeškania žalovaného so splácaním úveru ho žalobca vyzval k splateniu celého úveru čerpaného na základe zmluvy, teda celkovej dlžnej čiastky k uvedenému dňu vo výške 1.617,21 eur, ktorej splatnosť bola určená 15. dňom od odoslania tejto výzvy. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, a preto jej v tejto časti vyhovel. V prevyšujúcej časti bolo potrebné žalobu zamietnuť, z dôvodu nedodržania ust. zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Dospel k záveru, že v prejednávanej veci sa jedná o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú ust. OZ, ako aj zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

Vychádzajúc z § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1 prvá veta, ods. 5, § 54 ods. 1, 2 OZ, § 2, § 4 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.12.2009, t.j. v čase uzavretia Úverovej zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) dospel k záveru, že Úverová zmluva z XX.X.XXXX uzavretá medzi účastníkmi je spotrebiteľskou zmluvou na základe uvedených zák. ust., a preto sa riadi režimom Obch. zák. Zistil, že Úverová zmluva z XX.X.XXXX je v rozpore s § 4 ods. 2 písm. i) zák. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko neobsahuje všetky náležitosti vyžadované cit. ust., t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je totiž uvedená mesačná splátka, ktorej výška je stanovená vo výške 4 % z dlžnej čiastky s termínom splatnosti mesačnej splátky vždy k 20. dňu v mesiaci bez uvedenia počtu splátok, pričom z uvedeného nevyplýva, aká je výška splátok istiny, aká je výška splátok úrokov a aká je výška splátok ďalších poplatkov. Žalobca totiž do Úverovej zmluvy uviedol spôsob výpočtu celkovej splátky, z ktorej nie je možné zistiť jednotlivé zložky. V Úverových zmluvných podmienkach, v § 1 Hlavy 6 Podmienky splácania úveru, je uvedené, že v jednotlivých splátkach sú zahrnuté zmluvne dohodnuté úroky, príslušná časť úverovej istiny, pravidelné poplatky, napríklad poplatok za vedenie účtu, prípadne nepravidelné poplatky ako napríklad poplatok za výber z automatu, za blokovanie karty, a zmluvné sankcie. Z uvedeného však nevyplýva výška jednotlivých zložiek mesačnej splátky a priemerný spotrebiteľ nemá možnosť si uvedenú výšku ani vypočítať. Vymedzenie úrokov spôsobom uvedeným v Úverových zmluvných podmienkach je neurčité a nezrozumiteľné, spotrebiteľ v čase uzatvárania zmluvy ani v priebehu trvania zmluvného vzťahu nemal vedomosť o tom, z akých položiek, v akej výške pozostáva navýšenie úveru. Neuvedenie výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov považoval za neprijateľnú podmienku, ako kto má na mysli § 53 ods. 5 OZ. Navyše poukázal na § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorého vyplýva, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2, okrem iných aj písm. i) a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, tak sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na konkrétne chýbajúce údaje v Úverovej zmluve, o tom z akých položiek pozostáva navýšenie úveru, ako aj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, a tiež vzhľadom na to, že žalovaný úver čerpal, zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavretú medzi účastníkmi konania považoval za platnú, avšak poskytnutý úver považoval podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Vychádzajúc z uvedeného a zo skutočností, že žalovaný celkovo čerpal peňažné prostriedky vo výške 1.697,83 eur, pričom žalobcovi uhradil spolu 1.112,48 eur, dospel k záveru, že žalobca má nárok len na plnenie, ktoré poskytol žalovanému, znížené o uhradené splátky, čo v danom prípade predstavuje 585,35 eur, a v prevyšujúcej časti žalobu mal za potrebné v súlade s § 4 ods. 2 a ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s § 52 a nasl. OZ zamietnuť. Pri úrokoch z omeškania dospel k záveru, že úroky z omeškania uplatnené žalobcom vo výške 9,00 % ročne sú v súlade s § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., v zmysle ktorých bol zákonný úrok z omeškania k prvému dňu omeškania žalovaného vo výške 9% ročne. Dospel k záveru, že žalovaný sa dostal do omeškania so splatením celého úveru X.X.XXXX, nakoľko z výzvy k splateniu celého úveru vyplýva, že splatnosť celého dlhu nastáva 15. dňom od jej odoslania. Posledný deň na plnenie bol deň X.X.XXXX, úroky z omeškania boli preto priznané od X.X.XXXX, a to zo sumy istiny, na ktorú má žalobca podľa jeho záverov nárok, pričom zároveň zohľadnil úhrady zo strany žalovaného, ku ktorým došlo po zosplatnení celého úveru vo výške 70,00 eur 15.8.2012, vo výške 100,00 eur 13.9.2012 a vo výške 50,00 eur 16.10.2012. Výrok o priznaní splátok žalovanému oprel o § 160 ods. 1 O. s. p. Dospel k záveru, že vzhľadom na rodinné, majetkové a sociálne pomery žalovaného, by nebolo v jeho schopnostiach a možnostiach dlžnú sumu uhradiť jednorázovo v kratšej lehote, a preto mu umožnil dlžnú sumu splatiť v mesačných splátkach po 30,00 eur, pod hrozbou straty výhody splátok nezaplatením ktorejkoľvek splátky. Výrok o náhrade trov konania oprel o § 142 ods. 2 O.s.p. a nakoľko bol žalobca úspešný na 42 % v pomere k celku a žalovaný bol úspešný na 58 % v pomere k celku, v konečnom dôsledku nepriznal právo na náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov, keďže úspech žalovaného presiahol úspech žalobcu a žalovaný si v konaní náhradu trov neuplatnil.

Proti rozsudku podal žalobca včas odvolanie a to v rozsahu výroku rozhodnutia, ktorým mu spôsobil materiálnu ujmu, výroku, ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal a to z odvolacích dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p., t.j. , že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., t.j., že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p., t.j. , že súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

V odvolaní, o.i., uviedol, že v žalobnom návrhu poukázal na skutočnosť, že ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom XX.X.XXXX Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „ÚZ“), ktorej predmetom bolo poskytnutie revolvingového úveru. Neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „ÚZP“), žalovaný zároveň obdržal od žalobcu ako neoddeliteľnú súčasť ÚZ aj Príručku pre držiteľa (ďalej len „Príručka“), ktorej súčasťou je Sadzobník poplatkov (ďalej len „Sadzobník“). ÚZ nadobudla platnosť a účinnosť dňom podpisu posledného z účastníkov ÚZ. Jej predmetom bolo poskytnutie peňažných prostriedkov - revolvingového úveru vo výške úverového rámca v sume 710,00 eur zo strany žalobcu žalovanému prostredníctvom úverovej karty. Žalovaný bol v omeškaní s úhradou svojho záväzku tak, ako je uvedené v priloženom splátkovom kalendári, z ktorého vyplýva prehľad jednotlivých platieb žalovaného a spôsob ich započítania. V zmysle Hlavy ÚZP s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru bol žalovaný žalobcom vyzvaný listom z 27.2.2012 k splateniu celého zostatku úveru, ktorý pozostáva z nezaplatených splátok po splatnosti, upomienky a zmluvnej pokuty (ak boli vygenerované) a zo zosplatených budúcich splátok, v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Sadzba úroku z omeškania, ktorú si žalobca v návrhu uplatnil vo výške 9% ročne bola stanovená nasledovne: základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. ku dňu XX.X.XXXX (pätnásty deň odo dňa odoslania výzvy k splateniu celého úveru) + 8 percentuálnych bodov. Z výpisu čerpania, splátok a úhrad k Úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že žalovaný v období Q. X.X.XXXX O. XX.X.XXXX prostredníctvom kreditnej karty čerpal úver v celkovej výške 1.697,83 eur, pričom žalobcovi mesačnými splátkami v období od 21.10.2009 do 16.10.2012 uhradil celkovo sumu 1.112,48 eur, pričom k úhrade sumy vo výške 220,00 eur došlo až po zosplatení. S ohľadom na vykonané dokazovanie pred súdom a odôvodnenie rozsudku, skutočnosti, tak ako sú uvedené v tomto bode odôvodnenia odvolania, je možné považovať za ustálený skutkový stav. Súd po vykonanom dokazovaní a právnom posúdení dospel k nasledovným záverom: Z Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky, uzavretej dňa XX.X.XXXX, vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške kreditného limitu (úverového rámca) 710,00 eur, ktorý mal žalovaný splatiť mesačnými splátkami vo výške 4 % z dlžnej čiastky s termínom splatnosti mesačnej splátky vždy k 20. dňu v mesiaci s ročnou úrokovou sadzbou vo výške 26,28 % a priemernou hodnotou úrokovej miery pre kreditné karty 19,38 %. Súd zistil, že Úverová zmluva zo dňa XX.X.XXXX je v rozpore s ustanovením § 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko neobsahuje všetky náležitosti vyžadované citovaným ustanovením, t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je totiž uvedená mesačná splátka, ktorej výška je stanovená vo výške 4 % z dlžnej čiastky s termínom splatnosti mesačnej splátky vždy k 20. dňu v mesiaci bez uvedenia počtu splátok, pričom z uvedeného nevyplýva, aká je výška splátok istiny, aká je výška splátok úrokov a aká je výška splátok ďalších poplatkov. Súd považoval neuviedenie výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov za neprijateľnú podmienku, ako kto má na mysli ustanovenie § 53 ods. 5 OZ. Navyše súd poukazuje na ustanovenie § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorého vyplýva, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2, okrem iných aj písm. i) a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, tak sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Závery súdu pokladá žalobca za neuralgické body celého konania, absolútne sa s nimi nestotožňuje a pokladá ich okrem iného za nesprávne právne posúdenie veci. Súd predmetnú žalobu čiastočne zamietol s poukazom na absenciu obsahových náležitostí a citoval: „je v rozpore s ustanovením § 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z, nakoľko neobsahuje všetky náležitosti vyžadované citovaným ustanovením, t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.“ Žalobca v tomto bode odvolania poukázal na nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa, ktoré spočíva v pochybení súdu pri zohľadňovaní právnych noriem relevantných pre prípad. Poukázal na to, že revolvingový úver (ako hmotnoprávny úkon, ktorý je transformovaný do žalobného návrhu) je dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver, ktorý ie odporcovi poskytovaný k uspokojovaniu jeho priebežných finančných potrieb a umožňuje mu čerpať po odsúhlasení zo strany

navrhovateľa peňažné prostriedky prostredníctvom úverovej karty do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca a následne uhrádzať splátky v minimálne dohodnutej výške, pričom môže uhradiť ai celý čerpaný úver jedinou splátkou (v tomto odseku žalobca zhrnul hospodársku kauzu tzv. otvoreného zmluvného vzťahu). Žalobca na podporu svojho tvrdenia, „že vzhľadom na charakter úveru nebolo možné vopred určiť sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pretože úver sa čerpá a dopĺňa na základe vôle odporcu a tým sa menia aj relevantné údaje" ktoré je kľúčové s ohľadom na možnú aplikáciu právnej fikcie súdu prvého stupňa o „bezúročnosti" predmetného úveru, uvádzal citáciu z dôvodovej správy k zák. č. 129/2010 Z.z. (tento zákon s ohľadom na totožný predmet právnej úpravy je možné za účelom výkladu práva vzťahovať aj k zákonu č. 258/2001 Z.z.). Citácia z dôvodovej správy: V§1 odseku 2 sa definuje, na účely tohto zákona, čo je „spotrebiteľským úverom": Pole pôsobnosti je teda definované funkčným spôsobom a podlieha vývoju. Zákon však nemá ambíciu vzhľadom na rôznosť spotrebiteľských úverov na trhu definovať druhy spotrebiteľských úverov. S ohľadom na uvedené, tak predmetný právny úkon (revolvingová zmluva) je možné právne posudzovať s ohľadom na znenie § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. - ako spotrebiteľským úverom, ktorým je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme (otvorená revolvingová zmluva). Citácia z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2001 Z.z.: § 10 (ekvivalent k§ 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z.) - U tohto typu úveru, ktorý je v praxi využívaný predovšetkým v podobe kontokorentného úveru. Nemá opodstatnenie uvádzať všetky štandardné údaje požadované v ustanovení § 9 (ekvivalent k §4v zákone č. 258/2001 Z.z.). Ako príklad možno uviesť RPMN, ktorej vypovedacia schopnosť u tohto typu úveru je diskutabilná. Faktom je, že u tohto typu úveru nie je vopred známa výška úveru ani harmonogram splácania, a z tohto dôvodu nie je ani možné stanoviť RPMN. Avšak zákon stanovuje povinnosť poskytovať údaje v priebehu platnosti zmluvy o takomto type úveru počas obdobia platnosti zmluvy o úvere formou povoleného prečerpania prostredníctvom výpisu z účtu, ktorý umožní spotrebiteľovi prehľadnosť v svojich záväzkoch.

Žalobca v mesačných výpisoch informoval žalovaného o výške splátky, výške úroku a výške nevyčerpaného úverového zostatku v zmysle HL 6 § 7 ÚZP - V prípade nenulového zostatku na úverovom účte klienta zasiela spoločnosť klientovi jeden raz mesačne výpis z tohto úverového účtu. S ohľadom na uvedené, aj samotný zákonodarca svojím autentickým výkladom práva neglorifikuje údaje ako sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ako súd prvého stupňa, ale dovoľuje aby nebol uvedený v istých špecifických prípadoch (ktorých znaky sa pojmovo zhodujú s predmetným právnym úkonom), napr. aj zákon č. 258/2001 Z.z. v § 3 ods. 6 konštatuje, že - Pri spotrebiteľských úveroch formou preddavkov na bežný účet, povolené prečerpanie peňažných prostriedkov (§ 1 ods. 3) alebo v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov (v podstate RPMN sa počíta na základe výšky, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov), musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená, a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu, (táto informačná povinnosť nikdy nebola spochybnená zo strany odporcu a ani zo strany súdu). Zákon č. 129/2010 Z.z. v mysle § 25 ods. 1 a ods. 2 pripúšťa istú mieru retroaktivity, čo pri svojom odôvodnení tohto odvolania čiastočne využije aj žalobca. (1) Právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. (2) Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3 (kontokorentný úver). § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver). Záverom žalobca uviedol, že s ohľadom na znenie § 853 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. - Občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie - neuvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v predmetnom právnom úkone nie je možné sankcionovať aplikáciou fikcie o „bezúročnosti", pretože sa úver čerpá a dopĺňa na základe vôle odporcu, a tým sa aj menia údaje relevantné pre ich výpočet. Vzhľadom na uvedené navrhol zmeniť predmetný rozsudok, predmetnej žalobe v celom rozsahu vyhovieť a rozhodnúť o náhrade trov konania v jeho prospech.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu (podanie z 2.6.2015, došlé súdu 5.6.2015, č.l. 59), ktoré bolo žalovaným označené ako odvolanie a ktoré odvolací súd podľa jeho obsahu posúdil ako vyjadrenie k odvolaniu, poukázal na to, že súd mu nariadil zaplatiť istinu vo výške 585,35 eur, ktorú má splácať po 30,00 eur, že to aj splácal každý mesiac a že to splatí až do posledného centa.

Rozsudok, okrem výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výroku o trovách konania, nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods. 1, 3 O.s.p.), preto nebol v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmaný.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods. 1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a rozsudok potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p., lebo je vecne správny, súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ju právne posúdil, odôvodnenie má podklad v zistení skutkového stavu, odvolací súd sa s ním v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody rozsudku sú správne, na čom nič nemenia ani skutočnosti uvedené v odvolaní.

Ani jeden so žalobcom uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

V konaní nebola zistená žiadna vada uvedená v § 221 ods. 1 O. s. p., v dôsledku ktorej by bolo potrebné rozsudok zrušiť, nebolo zistené, aby žalobcovi bola v konaní odňatá možnosť konať pred súdom, t.j., žeby v dôsledku procesného postupu súdu alebo jeho rozhodnutia žalobca nemohol uplatniť svoje konkrétne procesné práva priznané mu O.s.p..

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvého stupňa, spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O.s.p. a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132- § 135 O.s.p..

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov resp., ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132- § 135 O.s.p..

Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania).

Súd použil správny právny predpis a správne ho i vyložil (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania).

K výhradám žalobcu, že predmetná zmluva obsahovala všetky náležitosti zmluvy podľa § 4 ods. 2, 3 zák. o spotrebiteľských úveroch, účinného k dňu uzavretia zmluvy, je potrebné uviesť, že aj súdna prax sa v obdobných prípadoch zjednotila na právnom závere, že zmluva musí obsahovať výšku, počet a

termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, a to rozčlenením jednotlivých súm, nielen výšku splátok a, ak uvedené náležitosti nemá, potom je potrebné považovať úver za bezúročný.

Ďalšie žalobcom uvádzané skutočnosti v odvolaní nemajú pre správne právne posúdenie veci právny význam.

Podľa § 224 ods.1 O.s.p. ustanovenie o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods.1 prvá veta O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov a žalovanému v ňom žiadne trovy nevznikli.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.